

22.10. 2023, 20. neděle po Trojici

Píseň: 289 *Tebe, Bože, chválíme*

Člověče, bylo ti oznámeno, co je dobré a co od tebe Hospodin žádá: jen to, abys zachovával právo, miloval milosrdenství a pokorně chodil se svým Bohem. (Micheáš 6,8 – Heslo pro dnešní den)

Píseň: 715 *Modré nebe, slunce zář*

Modlitba:

Pane Bože,

někdy je nám do zpěvu, vstáváme ráno s radostí, těšíme se na začínající den. Děkujeme za taková rána. Modré nebe, ráno prozářené sluncem.

Někdy nám do zpěvu není. Protože nás ovane studený vítr a uvědomíme si svou pomíjivost a dočasnost, doléhají k nám zprávy z blízkého nebo vzdálenějšího okolí, burcuje nás válka, lidé se bojí o život. ... Svůj neklid, bolest a smutek ti předkládáme.

Pane Bože,

ještě tady není Boží, tvoje království. Prosíme o ně, vyhlížíme ho, občas prosvítne... občas se stane něco, kdy si říkáme, že to je „Boží“, občas sami nějak zvláště nesobecky tvému království uvolníme místo, cestu... Děkujeme za zázraky, které se dějí mezi lidmi, které někdy vypadají docela obyčejně.

Děkujeme za neděli, teď za tu dnešní, prosíme požehnej i toto naše shromáždění, dotkni se nás, povzbud', nasměruj. Bud' i s těmi, kdo by zde rádi byli taky, ale nemohou. Amen.

1. čtení: Žalm 4

Píseň: 423 *Vinný kmen*

Text: 1 Sa 16,1-13

Kázání:

Pán Bůh taky vidí, slyší, pláče nebo se směje. Přiřazujeme mu naše výrazy a city, protože jinak než lidsky to neumíme. Ale – když zůstaneme u zraku - vidí ale jinak než my. Nebo spíš svůj pohled soustředí na něco jiného.

Prorok Samuel je poslán, aby pomazal budoucího izraelského krále. Ten bude z domu muže Jišaje, jeden z jeho sedmi (tedy – nakonec se ukáže, že osmi) synů. Nejspíš to bude ten nejstarší, říká si Samuel. Navíc vypadá dobře, je vysoké postavy, i jméno má dobré (Elíab - Bůh je můj otec)... Ne, toho ne, zarazí Samuelovy úvahy Hospodin. Já hledím na něco jiného. Proč myslíš, že zrovna Elíab by měl být králem? Nebo Abínádab – Bohem nabízený, třetí je Šam – bezútešný...

Já, Hospodin se dívám na srdce. Podle toho hodnotím a vybírám.

Srdce je (aspoň v jazyce Bible) místem vidění, slyšení, rozhodování, činu. Já, Hospodin chci, aby váš král měl srdce „na pravém místě“. Má to být srdce pečující, ochotné se obětovat. Srdce pastýřské (spíš než válečnické). Proto chci za krále zrovna Davida. Až toho posledního, který mezi kandidáty na pomazání ani nepřišel, protože pracuje, pase, stará se o ovce. David je až ten osmý. To je Boží číslo, sedm je plnost (třeba dní v týdnu), s osmičkou už se tak nějak nepočítá... ale Pán Bůh to vidí (počítá) jinak.

Čteme na biblické hodině Ježíšovo kázání na hoře, jsme na začátku, u blahoslavenství posledně jsme mluvili právě o srdci: *Blaze těm, kdo mají čisté srdce, neboť oni uvidí Boha.* (Mt 5,8) (Blahoslavení čistého srdce, nebo oni Boha vidět budou - kralicky.) Myslím, že už tady na zemi můžeme někdy Hospodina zahlédnout - čistým srdcem. S tím viděním a srdcem je to obousměrné. Pán Bůh vidí srdce naše (a podle srdce si vybral právě Davida za krále) a sám se nechá zahlédnout srdcem, které ho chce vidět - které není zahleděné do sebe, ale ven - do okolí a dopředu. Do okolí - na lidi kolem sebe. Dopředu - na Pána Boha. Člověk nemá čisté srdce sám od sebe, ale může ho otvírat a prosit, aby ho Pán Bůh očistil. (píseň *Stvoř srdce čisté*)

Na začátku přečteného příběhu - když Samuel přichází do Betléma, aby pomazal budoucího krále - mají občané města strach. Co se asi stalo, že k nám přichází soudce a prorok? A tak se

opatrně obražejí na Samuela s otázkou: Přicházíš s pokojem? Jaké jsou tvé úmysly? Chtěli bychom vidět do tvého srdce...

Ano, přináším pokoj, přicházím s dobrými úmysly, přicházím obětovat Hospodinu. I vy se toho účastníte, připravte se, říká Samuel.

I my se někdy díváme na lidi kolem sebe se strachem, co asi nesou v sobě, zda přinášejí pokoj, nebo se máme bát. Zda opravdu mají na mysli to, co říkají ústy. A možná i my jsme naopak pro druhé lidi nečitelní, nevědí, co máme v srdci, nevědí, zda jsou naše myšlenky o pokoji. Možná když má člověk „srdce na dlani“, je zranitelnější. Ale lépe se žije s lidmi, kteří jsou čitelní, nehrozí od nich nepříjemné překvapení, podpásovka. Necítíme se s nimi nejistě, nevnášíjí strach. Jací chceme být vůči lidem kolem sebe?

Samuel poslechl, co mu Hospodin řekl. Vůbec - Samuel je už od svého početí spojen s prosbami a slyšením. (od začátku září o něm mluvíme opakovaně) Kolik slz vyplakala jeho matka Chana, žena Elkány, když byla dlouho bezdětná a ještě k tomu ji ponižovala Elkánova druhá žena, která děti měla. Hospodin vyslyšel Chanin pláč a modlitby, proto také syn, který se narodil jako Hospodinova odpověď, dostal jméno Samuel - tj. slyšený Bohem, vyžádaný od Boha.

Když Samuel (to vyprošené, vymodlené dítě) trochu odrostl, matka ho přivedla do chrámu, kde sloužil spolu s knězem Élíem Hospodinu. A tady mladý chlapec Samuel poprvé sám uslyšel Hospodinův hlas. V noci, vzbudilo ho to, nevěděl, co to je, myslel si, že ho volá kněz Élí. Až na potřeby mu Élí poradil, že ho asi volá Hospodin.

Takhle si Pán Bůh připravoval svého služebníka Samuela, aby byl schopen rozlišovat hlasy, umět poznat, kdy a co mluví Bůh. Samuel nebyl obdařen moudrostí, s kterou by si věděl ve všech situacích rady. Vždy znovu ho Pán Bůh překvapí, když mu řekne, co má udělat, co je správné, co má oznámit, koho pomazat. Ani my nedostáváme moudrost do vínku, od nějakých sudiček do kolébky nebo do nás není vlita s vodou křtu. Musíme se ji učit. Pořád znovu musíme hledat, ptát se, nechávat se překvapit, jak a co Pán Bůh chce. Stejně jako Samuel se můžeme divit, že jsou věci jinak, než bychom si na první pohled mysleli.

A tak je za krále vybrán až ten poslední, David. Jméno znamená Miláček Hospodinův. Taký není ošklivý. Píše se oněm, že byl ryšavý, s krásnými očima a pěkného vzhledu. David má krásné oči. Hebrejštiny má stejné slovo pro oko a pramen. Krásné oko je jako studánka s čistou vodou. Je vidět až na dno, je radost se z ní napít. Člověk s takovými očima bude dobrým králem. Toho, Samuela, pomazeš. A Samuel, slyšící a poslouchající Hospodina, Davida pomazal. V textu čteme, že od onoho dne se Davida zmocňoval duch Hospodinův. Je to podobně jako u Samuela a jeho schopnosti vždy znovu slyšet Boží hlas. Nestal se nějaký zázrak, že by David byl proměněný, od této chvíle si se vším věděl rady, neudělal už nikdy žádnou chybu... ale stále znovu při něm bude činný duch Hospodinův.

Je to trochu jako křest. Znamení přijetí, příslibení, že duch Hospodinův bude člověka provázet. Znamení, že člověk je přijat na Boží stranu. Nebo spíš se vědomě vydává na Boží cestu a je mu příslibeno vedení. Davida ten duch Hospodinův přivede ještě mnohokrát do úzkých, do těžkých situací. A nejednou ho David nebude slyšet nebo bude jeho hlas ignorovat. A tak i muž, na kterém spočinul duch Hospodinův, král David, svede cizí ženu a nechá zabít jejího manžela. Pak musí přijít jiný prorok jako zesilovač Božího hlasu pro nedoslýchavé. Ale tak daleko jsme s Davidem ještě nedošli. Zatím je vybrán a pomazán a zmocňuje se ho duch Hospodinův.

Pane Bože, také tě prosíme – o citlivé, vnímavé srdce. O odvahu mít srdce na dlani. O vedení tvým Duchem prosíme. Amen.

Píseň: 581 *Stvoř srdce čisté, Bože, mi*

Ohlášky // Píseň: 296 *Čisté srdce dávej všem*

Přímluvná modlitba, Otče náš

Poslání: *Pokojně uléhám, pokojně spím, neboť ty sám, Hospodine, v bezpečí mi dáváš bydlet. (Žalm 4,9)*

Požehnání: *Ať Hospodin ti žehná a chrání tě, ať Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a je ti milostiv, ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem.*

Píseň: 41 *Chci zpívat Pánu*